

lingen af det russiske mindretal. Men siden har Letland levet op til de krav, der blev stillet, og det synes jeg aftvinger den største respekt, for der ligger jo en historie bag de mindretalsproblemer, der er i Letland, og som vi alle skal have forståelse for.

Men jeg vil gerne understrege, at det er jo ikke sådan, at man i Parlamentet bare sidder og skriver noget og vedtager 127 ændringsforslag, som man som regel gør. Det, man skriver, bygger på masser af rapporter fra ngo'er, og jeg kan huske, at på et tidspunkt, hvor et medlem ville have, at der blev skrevet endnu flere rapporter, fandt jeg alle de rapporter, der allerede var skrevet, frem, og jeg kunne næsten ikke slæbe dem ned i mødelokalet. Så mange var der.

Kl. 12.40

Jeg kan altså forsikre, at situationen for mindretal af enhver art bliver fulgt meget nøje af ngo'erne, og den bliver ikke blot beskrevet i Parlamentets rapport, men også i Kommissionens rapport, som jeg glemte at nævne i mit første svar ...

Formanden:

Ja tak!

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

... men som måske er nok så vigtig.

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, ministeren snakker udenom.

Det, det drejer sig om, er situationen, når landene er optaget. Det er klart, at Letland retter sig ind på baggrund af en kritisk rapport fra Parlamentet i en situation, hvor det står som ansøgerland, men det, jeg siger, er, at der er problemer i de nuværende medlemslande med at respektere mindretalsrettigheder. Eksempelvis har Spanien problemer med romaerne, så det, jeg spørger ministeren om, er: Kan ministeren ikke forstå, at det er nødvendigt at sikre en større beskyttelse af mindretal i fremtiden, også i Letland, når Letland er blevet et almindeligt medlemsland, og også i Ungarn, osv.? Det skal naturligvis være regler, der kommer til at gælde for samtlige medlemslande.

Ministeren vil kunne se frem til, at når landene er blevet optaget, flyttes fokus væk fra at sikre mindretalsrettigheder, og det bliver noget lidt ligegyldigt. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren kan citeres for at sige, at respekt for mindretalsrettigheder er nøglen til fred og frihed, og samtidig slet ikke vil tage nogle mere al-

vorlige initiativer til at sikre, at der også tages hensyn efterfølgende.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Ordentlige vilkår for især de nationale mindretal er nøglen til frihed og fred, fordi undertrykte nationale mindretal altid har været krudttønder. Det kan vi se af Europas historie, og det kan vi også se i vores egen levetid på Balkan.

Men der er ikke ét eneste eksempel på, at det er gået baglæns i et medlemsland. EU's hele historie er jo historien om, at vilkårene for både etniske og nationale mindretal er blevet bedre og bedre. Når de nye lande kommer ind, skal de så at sige indhente de eksisterende medlemslandes behandling af etniske og nationale mindretal. Vi vil lægge pres på dem, de vil blive fulgt nøje, deres parlamentarikere vil sidde i Parlamentet, og de vil have en kommissær i Kommissionen.

Det europæiske fællesskab er allerede et fællesskab, som er ret så tæt, forstået på den måde at man i allerhøjeste grad drøfter hinandens forhold. Det er tilladt at drøfte hinandens forhold ...

Formanden:

Ja tak!

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

... man gør det daglig i Europa-Parlamentet, som på dette felt er en vigtig institution, vil jeg gerne understrege ...

Formanden:

Så kan vi ikke nå mere i denne omgang!

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

... og der er jo også artikel 6 og 7 i Romtraktaten, som siger, som jo altså gør, at hvis man groft og vedvarende overtræder reglerne ...

Formanden:

Minister!

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

... kan man fradømmes sin stemmeret.

Anne Baastrup (SF):

Henvisningen til artikel 6 og 7 duer ikke her, for de drejer sig ikke om antidiskrimination. Det ved ministeren også godt, og det synes jeg også han kunne gøre klart her i Folketingssalen.

Ministeren nævner de nationale mindretal. Yes, det er også fuldstændig rigtigt, at der er et